

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**IOAN. PETRI || MAFFEI, || BERGOMATIS, || E SOCIETATE ||
IESV, || HISTORiarVM || INDICARVM || LIBRI XVI. ||
SELECTARVM, ITEM, EX || INDIA EPISTOLARVM || LIBRI
IV. ||**

Maffei, Giovanni Pietro

Coloniae Agrippinae, Anno M.D.XC.

VD16 M 105

Mansuetudo eiusdem & comitas. Cap. V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64627)

aque etiam, cum opus esset, quibus rebus poterat, benigne adiuuabat. Hieronymo quidem Arzio, Hispano doctori (quicum erater magna necessitudo) non modo gaudenter aegrotanti frequens adfuit ipse, sed etiam fidebus famulis destituto, probos & industrios e Societate viros ministrandi gratia submisit. Andreas Lipomanus namque Venerus, quem Trinitatis Priorē appellabant, re non pietate minus, quam genere nobilis, Collegio nobiliorum hominū coostituendo Patavij, opimum sacerdotium eiusdem urbis addixerat, dimidia tantum parte vestigalium, sibi quoad viueret reseruata. At vero Ignatius, ne se vinci pateretur officio; parentibus interis eum vltro perpetuum sacerdotij administratorem declarauit; neque e vestigalibus attigit quidquam, nisi quod ab ipso Priore quotannis ad paucos e nostris alendos per elemosynam preberetur. quinetiam eius fratris filio pensionem decreuit annuam aureorum ad quadringentos: quam tamen bonus ille Prior nequaquam admisit. ac ceteros item, quorum beneficijs prouocatus esset, eximio quodam studio & obseruantia prosecutus est.

Mansuetudo eiusdem, & comitas.

Cap. V.

In omni fastu & moribus imperiosis vehementer abhorruit. vestigium in eorum contumaciae cerneret nullum. & quod difficillimum est, lenitatem ita cum grauitate miscebat, vt neque facilitas de auctoritate, neque seueritas quidquam de suauitate detraheret. Patris per iocundum inuitatus a nobili quodam, vellet ne tridiculis ludere (quibus in oblonga mensa per augustum fornicem, circa pila traiecerat) Ego vero ludam, inquit Ignatius. Quamquam qua sponcione, subiecit ille, qui pecunia careas? Ignatius: Hac sponcione, respondit, vt certo vti-dierum numero tibi deseruiam: verum tamen, arbitrio tuo, si vicris tu; meo, si superior ipse discessero.

dd 3

Cum

Cum ea conditio placuisset. Age sane in certamine
 cenditur. cumque nihil minus callem ignatum
 tus factum est, ut in singulos omnino interitus
 uaderet: subinde exclamante aduersario, qui
 qui Ignatium prouocasset: seq; diuinum interitus
 fus agnoscere. Peracto deinde certamine, quoniam
 ab inanibus curis & occupationibus, in quibus
 abductum, è sponcione, spiritualibus exercitiis
 diligenter excoluit: torpentemque serae desidia
 mum ipsius, ad salutarem Dei metum, ac
 cogitationem excitauit. Venetijs Patrum
 cum iter haberet, domestica, eaque admodum
 cerna ob inopiam indutus, Iacobo Laine, cuius
 rius quidam puer, qui à via non longè
 pascibat, conspectis eminus peregrinum, ad
 pente propius aduolat: habitusque serae
 permotus, defixis proaciter in Ignatium
 nos tollere, eidemque licentius caput
 Ignatius vultu placido substititit: et
 um comes: Quin, ait, acceleras gradum
 istius pueri petulantie subtrahis? Immo
 cur puerum oblata sibi præter spem hæc
 ne fraudem? Itaque consuito etiam diuini
 dem vestigijs: ac se curiosius intuentum
 affatim proteruo adolescentulo præbuit
 ex hoc qualicumque sui contemptu ac
 voluptatis, quam alij ex vulgi plausu
 tione percipiunt. Atque hunc mansuetum
 diligenter in omni vita seruauit: ac factis
 sis triginta, quibus Christum sequutus est
 prolus ab eo fuisse nõ modo contumeliose
 sed ne appellatum quidem acerbis. Si quis
 roganti erat propior quam subenti. Aliqua
 ius causa, nihil erat nec esse tempus oppo
 molles captare aditus: qualibet aditiles
 res melius haberet, siue detertius, prospere
 ueris in rebus, & accipiebat benignè
 finem vsque sine interpellatione audietu

quamuis infimæ sortis hominem stare coram se, nedū apertō capite pariebatur esse, nec modò ex destinato congressu, verum etiam ex occurſu fortuito, fratres ita lenis intuebatur oculis, vt vel ex hoc, infitam animo in omnes beniuolentiam satis ostenderet. Amicos præterea, tum domesticos, tum externos interdum ad prandium aut cœnam, siue, vt appellabat ipse, ad panitentiam inuitabat; nec repudiabat si quis vitro se offerret: quin etiam interuenientes cœnæ, vel in ipso iam exitu, nihilominus iubebat accubere, & frustula panis ipse carpendo, & simulanda appetentia, conuiuium consultò curabat, quoad nouissimus quisque sine rubore aut sollicitudine, per otium absolueret. Si quis ab eo quidpiam, sibi alijſue peteret; vel dabat hilare, verbis etiam, quod aiunt, munus exornans; vel si abnueret, causas afferebat eiusmodi; vt ille sese contemptum nullo modo excusare posset. ac tanta ipsius erat in eo genere vel efficitas, vel suauitas, vt qui ad eum legati à quopiam uenerant, eum id quod volebant, minime impetrassent, legatorum rationibus interdum ita victi pacatique discederent, vt vitro ipsi mutata ratione, apud eos à quibus miserant, ipsius causam pertinacissimè tuerentur.

Gravitas eiusdem, & in custodia disciplina seueritas.

Cap. VI.

B hac porro comitate, quemadmodū austeritas, sic etiam leuitas omnis aberat & inaptæ. Ita enim compositus fuit moribus, vt neque manum, neque oculum membrumve aliquid sine causâ & ratione mouerets. In statu, in essu, accubatione, sessione, decorum tenebat. Iam in loquendo fuit ad eò consideratus & parcus, vt nullum planè verbum nisi consultò ac meditatò proferret. neque figuris vel amplificationibus utebatur, sed rei gestæ seriem, & rationum momenta sine superponebat. qua simplicitate plus valebat in persuadendo, quàm alij calamistris & lenocinijs. De se ipso, deq; suis rebus, nisi necessitas cogeret, vel Dei gloria postu-

dd 4